

med at reformere sig selv, skal det naturligvis ikke betyde, at de skal begynde at reformere i snævrere Forstand med sig selv. Jeg tvivler ikke om, at Forslagsstillerne alle, og ikke mindst den overordentlig sympatiske Ordfører, har virkelig Kærlighed til Dyrene og Interesse for, at de bliver godt behandlet, men i de Vælgerkredse og de Befolkningslag, de repræsenterer, er der ikke sjælden Mangel paa Kendskab til, hvorledes man skal omgaaes Dyr, Mangel paa Kærlighed til Dyrene. Det vilde være yderst passende, om Socialdemokratiets Ordførere anvendte noget af den Tid, der nu anvendes til at lægge Overklassen for Had, til at belære deres Vælgere om, hvad der i saa Henseende var at gøre. Det vilde være en overordentlig smuk og passende Opgave, thi man ser særdeles ofte, hvorledes skødesløse Kuske mishandler deres Heste og lader dem staa udsatte for Vejrliget, at de ikke kender de simpleste Regler for, hvorledes de skal vende Hesten bort fra Blæsten o. s. v., og man ser ofte paa Københavns Gader oprørende Scener, naar en Drift Kvæg drives fra det ene Sted til det andet. Jeg har en Fornemmelse af, at det ikke er os i Højre, der har den Ære at have disse Mennesker til Vælgere, jeg tror, at denne Ære mere tilkommer Socialdemokratiet, det vilde derfor være overordentlig fortræffeligt, om dette kunde begynde denne Reform med at forklare disse Mennesker, at saaledes maatte man ikke bære sig ad. Lad mig nævne i denne Sammenhæng, skønt det ikke direkte vedrører dette Emne, jeg nu er inde paa, at der eksisterer ogsaa megen Tankeløshed overfor Fiskene; der synes at være den Mening hos nogle Mennesker, at Fisk er følelseløse Dyr, dem behøver man ikke at tage særligt Hensyn til.

Den største Del af det, der kan opnaas for et dyrevenligt Standpunkt, skal imidlertid efter min Formening hos en Nation som den danske opnaas ikke ved Lovbestemmelser og Straffebestemmelser, men ved Oplysning. Forældrene i Hjemmene og Lærerne i Skolerne skal aabne Børnenes Øjne for, hvad det her gælder, thi i Virkeligheden er det danske Sind blødt og modtageligt, og Børn kan meget let opdrages til at forstaa, at Dyr skal behandles ordentligt, at Dyr er værgeløse og ikke kan beklage sig, som det rigtigt blev sagt af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), og at de derfor i en sjælden Grad netop bør staa under Menneskenes Be-

skyttelse. Barnet kan godt føle denne Pligt, man kan let opdrage Barnet allerede i de første Aar til at opfylde denne Pligt paa en tiltalende Maade.

Ogsaa med Hensyn til Transport af Dyr sker der, ikke mindst ved Indløsning af Kreaturer paa Skibe, ofte sørgelig Misbrug eller Vanrøgt, og derfor er jeg i høj Grad betænkelig overfor den Bestemmelse, som Forslagsstillerne har indført i § 17, og som for øvrigt allerede er omtalt af den højtærede Justitsminister, hvor der staar: „Ansaret for Overtrædelse af Bestemmelserne om Transport af Dyr paa hviler Afsenderen, for saa vidt han ved Forsømmelighed har foranlediget Overtrædelsen“, idet Afsenderen kun sjælden følger med, han bliver som Regel der, hvor han er. Jeg indser fuldt vel, at det ikke har været Forslagsstillerens Mening, at den, der udfører Transporten, skulde være fri for Ansvar, men det staar saaledes i § 17, og uvilkaarligt vil Domstolene komme til at fortolke Bestemmelsen saaledes, at dette Ansvar udelukkende hviler paa Afsenderen, og det vilde da være det galeste mulige, vi kunde komme til. Ansaret paa hviler selvfølgelig først og fremmest dem, der transporterer Dyrene; i anden Række kan det naturligvis ogsaa komme til at paa hvile Afsenderen, for saa vidt han ved Forsømmelighed har foranlediget Overtrædelsen. Her er et af de Tilfælde, hvor det forekommer mig at være af stor Vigtighed, at der indføres en gennemgribende Ændring af Lovforslaget.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 16 om Indførselsforbud mod Fuglehamme, Fjer o. s. v. vil jeg sige, at jeg vil haabe, at Socialdemokratiets Damer ikke gaar med Fjer eller Dyrekroppe paa deres Hatte, thi saa er det jo lidet galant fra de ærede Forslagsstilleres Side, at de foreslaar et saadant Forbud. Men i og for sig har jeg ikke noget imod det. Kun er jeg ikke fuldstændig klar over — et Spørgsmaal, som ærede foregaaende Talere maaske har berørt —, om den Liste over Undtagelserne, der knyttes til § 16, er tilstrækkelig udtømmende. Ganske vist, naar der i denne Liste er Tale om madnyttige Fugle, rammer det utvivlsomt i de fleste Tilfælde, thi den overvejende Del af de Fjer, der indføres her i Landet, er Hønsefjer, Gaasefjer, Andefjer o. s. v., altsaa netop af madnyttige Fugle. Men for Ederduns Vedkommende er jeg ikke fuldkommen klar over, hvorvidt alt det, der gaar under Betegnelsen Ederdun, virkelig stammer fra Ederfugle. Endelig nævnes